

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., na pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Nekaj mislij o propadanju liberalne stranke.

II.

Kako daleč bodejo evropske države v liberalnem ali prav v velekapitalistiškem tiru zavozile, to se seveda dandanes ne da presoditi. Toliko je gotovo, da liberalizma, to je, prevlade velikega kapitala še ne bode tako hitro konec in korenito se ne bode dal iztrebiti, dokler države ne bodo svoje moči in svojega zaupanja enakomerno oprle na vse svoje prebivalstvo raznih vrst in stanov, in dokler ne bodo znižale ogromnih sedanjih izdatkov za vojaške zadeve.

Slovani smo dobili v liberalni-kapitalistiški stranki od početka hudega nasprotnika. Bila nam je v prvi vrsti nasprotnik gledé na gospodarska načela. Slovan je v bistvu poljedelec in živinorejec in jel se je torej protiviti načelom liberalne stranke, ki mu je škodovala. Zato so liberalci nas Slovane takoj začeli nazivati reakcionarje. Slovan se je protivil liberalcem, ker so v verskem oziru žalili njegovo ukoreninjeno versko prepričanje in seveda smo zato dobili častni naziv „mračnjakov“. Težko bode odločiti ali so nemški liberalci takoj skraja ali še le pozneje, ko so v nas videli nasprotnike, začeli proti nam boj gledé narodnosti. Vender ako se pomisli, da so bili nositelji liberalnih idej iz početka samo prepričani Nemci, ki so v nemštvu zagledali vso kulturo in oliko in vse druge narodnosti prezirali, mora se tudi sklepati, da je liberalna stranka takoj jela zaničevati naš jezik kot „kmetski“ jezik brez leposlovja itd. in se protiviti našim zahtevam po enakopravnosti.

Tako se je začel strasten boj med liberalno stranko in vedno bolj dvigajočimi se slovanskimi narodi in postal je hitro v prvi vrsti boj gledé narodnosti.

Celo v Češki in Kranjski, ki sta očitno slovanski po večini prebivalstva, so hoteli zatreti našo narodnost. To se pa je do dobra izjavilo. Ako se oziramo na prošlost, reči moramo,

da smo vkljub vsem zaprekam vender prosperovali; v nevarnosti so sicer še vedno naše pokrajine ob mejah kakor na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, v Šleziji; toda povsod smo vsaj toliko dosegli, da se nas naši nasprotniki že boje kot napredujoče stranke. To je gotovo dobro znamenje, ki nas mora vzpodbujati v vztrajno nadaljevanje boja po narodni enakopravnosti.

Sploh pa kaže zgodovina zadnjih desetletij, da se je v Avstriji slovanski živelj zelo ukrepil, in da ga tudi vlada že ne more več tako prezirati, kakor se je to godilo prve čase. V narodnostnem oziru torej lahko rečemo, da je naša liberalna kapitalistiška stranka nasproti slovanskemu življu vedno bolj izgubljala moč. Da smo proti tej v resnici mogočni in vladno podpirani stranki napredovali, bodi nam znamenje, da nas tudi druge stranke, kakor nemško-nacionalna, ne bodo ugonobile, ker ne bodo nikoli toliko ugleda in moči imele, kakor sedaj propadajoča liberalna stranka.

Jednako, kakor pri nas, začela je na Ogerskem liberalna stranka gonjo proti Slovanom. Razložek je bil samo ta, da so bili preganjalci Madjari še mnogo ljutejši od Nemcev, in zato še dandanašnji Slovani ogerske državne polovice razun Hrvatov niso dosegli skoro nikakoršnih pravic za svoj rod in jezik.

Sploh je ogerska liberalna stranka dosti odločnejše, kakor naša, postavila na svoj ščit zatiranje slovanskih narodov in madjarizacijo. Značilno je za njo, da je še bolj požidjena, kakor avstrijska in da torej še skrajneje zasleduje koristi velikega kapitala, da pa je tudi v verskem oziru odločna kakor malokatera druga (primeri ogerske zakone o civilni poroki itd.).

Ogerska liberalna stranka je celi čas prava vladna stranka in temu ter brezobzirnemu postopanju vladnih oblastev je pripisovati, da do sedaj v državnem zastopu ni imela resnega nasprotnika. Šele v novejših časih se ji snuje nasprotnica v tako imenovani „ljudski stranki“,

kateri bodo tudi nemadjarški narodi pristaši. Skrajno postopanje povzročilo bode seveda tudi skrajno nasprotstvo, in ker ogerski liberalizem v kratkem izgubi veliko oporo avstrijskih liberalcev, lahko se nadejamo, da bode liberalno vladanje na Ogerskem mnogo hitreje propadalo, kakor na Avstrijskem.

Propad liberalne stranke same ob sebi je v avstrijski državni polovici dejstvo, s katerim se lahko računa; masa nemškega prebivalstva jo je zapustila in si poiskala drugih zastopnikov. Jednaka usoda bode gotovo zadela tudi madjarske liberalce, ker ljudstvo že začinja izpoznavati pogubonosno kapitalistiško — židovsko politiko.

Slovanskim narodom bode to samo v prid. Bodoči zastopniki nemških, laških in madjarskih dežel bodo sicer podedovali po liberalcih sovraštvo proti Slovanom in morebiti nam bodo še bolj nasprotni; toda Slovani nismo več brezčutna masa, katero so naši liberalci v začetku svojega razvitka. Zatiranje nas je probudilo, začeli smo boj za svojo narodno enakopravnost in ta boj čisto gotovo ne bode ponehal prej, dokler ne odjenja pritisk nemštva in s tem združenih drugih narodov, kakor Lahov in Madjarov.

Slovani niso tako slabi, da bi se dali upogniti v boju za obstanek svoje narodnosti. Slovanski rodovi dobivajo vedno več narodne inteligence in s tem skušenih voditeljev. Slovani imajo v sebi velike zmožnosti, naši učitelji, pravniki, državniki, učenjaki, umetniki, trgovci itd., so v obče na dobrem glasu in časi so minili, v katerih se je Slovan sramoval svojega rodu, če se je povsopel na višjo stopinjo omike.

Ako se sami po medsebojnem prepiru in po nezložnosti ne bomo ovirali, izvestno dosežemo v kratkem času, da se bodo politiki in vladni krogi spoprijaznili z našim obstankom in da nam postanejo pravični. Slovanstvo ima v Avstro-Ogerski izvestno svojo bodočnost in to tem bolj, ker so uprav Slovani tisti živelj, ki je ostal v svojih nazorih in načelih gledé gospo-

LISTEK.

Kaj mi je pripovedoval prijatelj z Ž.....

(Slika iz življenja. Spisal Sotelski.)

Zadnje dni sem prebil z nekim mladim gospodom, s katerim sva se pogovarjala o raznih stvareh. Ker sva se še le seznanila in poprijatila, pripovedovala sva drug drugemu o svojih veseljih in žalostnih dneh. Opazil sem tukaj, da je to človek, katerega je morala doleteti neka bridka osoda: stanovske dolžnosti potisnile so ga v hribe, v samoto, in ni pomagala napram temu nobena stanovska — „pravica“, moral se je podati, — tako mi je pravil sam. Životariti mora torej na Ž....., o katerem kraji pa še do zdaj nisem slišal ničesar. O svojem najlepšem „večeru“ v tem hribovju pripoveduje mi z živo besedo, da sem res vse z njim čutil, nekako tako-le:

„Saj mi dovolite, da vam povem, kakšen je bil razgled z mojega brega na večer v soboto, 4. dne julija meseca. Bil vam je o priliki zaigavanja kresov v spomin sv. Cirila in Metoda res tako krasen, da mi ostane nepozabljiv za vselej! Lahko pa tudi rečem, da se je redko komu nudila prilika, prezreti isti večer ob jednem toliko slovenske zemlje, tako rekoč, v sami luči. To je gotovo znamenje, kako slavijo povsod zavedni Slovenci naša apostola, sv. Cirila in Metoda, to je dokaz, kako ja hranijo v spominu. Bila sta to svetli luči, ki ste prišli um razsvetljevati v Slovane z močjo materine, slovanske besede. Njih spomin naj živi! — Dovolite torej, cenjeni prijatelji, da vam opišem omenjeni večer nekoliko podrobneje in vam orišem čute, ki so me takrat navdajali; saj jih ne morem tukaj razlagati nobenemu drugemu! — Že pred solnčnim zahodom podal sem se torej z Ž. še nekoliko višje, na takoiimenovano „Špičko“. Omeniti moram, da je že Ž. kot kraj silno visoko. — Divni pogled na zahajoče

solnce me je tako razvnel, da sem začel izražati glasno svoje čute, dasi ni bilo žive duše poleg mene. Solnce je žarelo čarobno izza temnosivih oblakov ter je lomilo svoje zlatorumene žarke v megli, ki se je videla v daljavi kakor oblak, razprostirajoč se pod in pred menoj, tako čudovito, da nisem kaj takega opazoval še nikoli v tako popolni krasoti. Mislil sem si: ko bi bil slikar, ta naravni, slikoviti prizor hotel bi posneti takoj! Solnce je bilo ravno na horizontu, ob robu velikega hriba v ozadji, in zdelo se mi je v svojem žaru kot prvi „kres“ v daljini. Ta kres ugasne, solnce zatone, in mater zemljo objame mrak, — v kratkem jo zakrije črna noč s svojim temnim krilom, meni so pa prišle nehoté besede na jezik:

„Slovenski svet, ti si krasan!“

Stal sem še vedno sam na visokem hribu, dobro zavil v dolgo suknjo, ker je brila precej hladna, nočna sapa, ko se nekaj zgane blizu mene; in kaj je bilo!? Zajec, menda „mati“, bil je z mladičem v gosti travi; prekobicavala,

darskih, verskih in drugih odnošajev v vsakem oziru najbolj zmeren, torej tisti, ki je najboljše pravemu potu in razvitku.

Poraz tiste stranke, ki je najbolj očrnila slovanske nazore kot reakcionarne itd., in ki nam je povsod nasprotovala, svedoči najbolj, da so Slovani v bistvu prav imeli.

Poleg tega se ne sme pozabiti, da so Slovani najzvestejši avstrijski rodoljubi in trdno udani vladarski rodovini. Bili so časi, ko so se naše težnje po enakopravnosti sumničile kot neavstrijske, rusofilске itd.; toda to se ni moglo vzdržati, zakaj vsi krogi so imeli priliko izpoznati, da hočejo Slovani doseči svojo srečo v sredini ljubljene Avstrije. Nasprotno pa so vsi drugi avstrijski rodovi bistveno nasprotniki avstrijske ideje: Nemci težé po združitvi z Nemčijo, s čimer bi bilo konec Avstrije, Lahi čisto odkrito delajo na združenje z Italijo, Madžari pa hočejo kar ustanoviti čisto samostalno državo. Velika pomota je bila torej, da so vladni krogi, sledeč liberalcem, nas zatirali in na vso moč podpirali nam nasprotno rodove. Naše število in naše napredovanje pa se bode v kratkem moralo čisto drugače uvaževati in prišel bo čas, ko bode Avstrija v Slovanih našla svojo oporo. Propad liberalcev je dobro znamenje za to.

Konec liberalne stranke pa seveda še ne bode konec po njej gojenega kapitalizma. Mogočni kapitalisti bodo še gotovo dalje časa obdržali veliko svojo moč, ker bodo imeli v raznih vladah svojo oporo. Narodno gospodarstvo bode tudi še dalje časa trpelo pod vplivom kapitalizma. Toda tudi v tem oziru se gotovo dovrše potrebni prevrati prej ali slej. Slovani in tudi nove nemške stranke bodo v Avstriji še vestno povpshevali našim razmeram koristno in naravno gospodarsko življenje, polagoma izpodkopali nezasluzeno predvlado velikega kapitala in tudi skrbeli za uvedbo koristnih gospodarskih zakonov. Začetki takega zakonodajstva se že itak pripravljajo (prim. predloge o kmetskih zadugah itd.).

Kapitalizem pa je rodil tudi sam iz sebe nevarnega nasprotnika, s katerim bomo tudi morali prej ali slej računati, t. j. delavsko gibanje. O tem pa spregovorimo prihodnjič.

Razmere pri sodiščih na Štajerskem.

S težkimi naporí smo Slovenci pod Taaffejevo vlado bili na Štajerskem priborili nekaj pravic pri sodiščih. Baron Pražak ki je nekaj časa vodil pravosodno ministerstvo, je bil nam Slovincem prijazen in pravičen. On je izdal naredbo o rabi slovenskega jezika na Dolenjem Štajerskem. Dotična naredba je tedaj bila zadošča na veliko nasprotje pri sodnem uradništvu. Nasprotoval jej je zlasti bivši predsednik graškemu nadsodišču Waser in za njim pa vsi sodni uradniki nemškega mišljenja. Vzlic vsemu uporú se je vendar bilo začelo slovensko uradovanje.

Ko je Pražak odstopil od pravosodnega ministerstva, so se takoj jele razmere na slabše obračati. Sprva se to ni toliko videlo. Začelo se

je slovenske uradnike s Slov. Štajerskega predstavljati v druge kraje in na južno Štajersko so se pa nastavljali Nemci, največ nezmožni slovenskega jezika. Posebno je pa sedanji pravosodni minister grof Gleispach za časa svojega še nedolgega ministrovanja gledal, da se odpravijo s Štajerskega kolikor je moč slovenski uradniki. Celo pod nemško liberalnimi vladami je bilo v Celji pri okrožnem sodišči nekaj slovenskih sodnikov, a sedaj pa ni nobenega več. Predsednik je Nemec, Nemci so vseh osem deželne sodnije uradnikov, Nemci vsi trije svetniki tajniki in Nemci so vseh šest sodnih pristavov. Dosti bolje pa ni na deželi pri okrajnih sodiščih. Mej čisto slovenskim prebivalstvom pa najdemo nemške uradnike. Izmej 20 načelnikov okrajnih sodišč je 14 Nemcev, več torej kakor dve tretjini in iz mej 31 okrajnosodnih pristavov je pa 20, to je dvetretjini Nemcev. Ti uradniki pa niso le nemškega rodu, temveč tudi nemškega nam nasprotnega mišljenja.

Od taciñ mož ni pričakovati, da bi slovenski uradovali. Pražakova jezikovna naredba se je popolnoma pozabila.

Preklicala se nikdar ni, a tega tudi treba ni bilo. Ko so uradniki videli, da se v višjih krogih le prikupijo, ako nemški uradujejo, zamerijo pa, ako slovenski v zmislu ministerske naredbe, je slovensko uradovanje kar izginilo. Nemški uradniki pa slovenski ne morejo uradovati, ko bi tudi hoteli. Očividno je, da višji krogi ne žele, da bi na Štejerskem se ohranilo slovensko uradovanje.

Sedanja vlada je obljubila, da bode pravična vsem narodnostim, a pri nas na Štajerskem pa vidimo, da se vlada ne ravna tako in povsod le Nemce podpira. Vse kar smo pod Pražakom pridobili, je sedaj izgubljeno. Kadar pride do pogajanja glede vstopa Slovincem v deželni zbor štajerski, morajo slovenski poslanci zahtevati, da se zboljšajo razmere pri štajerskih sodiščih.

Pred vsem je treba, da se nastavi polagoma slovenski uradniki. Nakrat seveda se vse ne more popraviti, a s časom se pa lahko stori, le dobre volje je treba. Ako se bode pri imenovanji sodnih uradnikov na Slovenskem zahtevalo znanje slovenščine, bode kmalu jako malo uradnikov, ki ne bi znali slovenski. Če bi pa vlada zahtevala, da se spoštuje jezikovne naredbe, bi pa še hitreje šlo. Uradniki, kateri ne znajo dovolj slovenski, bi sami prosili, da jih prestavi v nemške kraje.

Pri takem uradništvu, kot je sedaj, je tudi težko misliti na redno pravosodje, ko vendar večkrat sodnik strank niti ne razume. Če je sodnik zagrizen Nemec, tudi slovensko prebivalstvo ne more imeti tistega zaupanja v nepristranost sodništva, kakor bi jo imelo, ako bi bili uradniki domačini.

Nastavljanje nemških uradnikov pri sodiščih na Slovenskem Štajerskem se vrši jako sistematično. Le prejasno je, da vse to ni slučajno, temveč ima vlada namen, na ta način po zmóžnosti pospeševati germanizacijo mej Slovinci. Naj je grof Badeni še tako lepo govoril slovenski v Ljubljani, vendar v njegovo vlado

Slovenci ne moremo imeti zaupanja, dokler bode njegov pravosodni minister naravnost germanizacijo pospeševal.

Slovenci smo Badenijevo vlado pozdravili z velikim veseljem. Sedaj pa vidimo, kako se vedno bolj izpodrivajo domačini iz uradov, in moramo reči, da smo zgubili že mnogo navdušenja za sedanjo vlado. Potrebno bode pa tudi zaradi taciñ razmer kaj resno govoriti v državnem zboru z vlado, da vsaj svet izve, kedo je zatiran v Avstriji, Nemci ali Slovenci.

„Ptujskega slovenskega pev-skega društva“ slavnost v Brežicah

se je vršila sijajno kakor malokedaj preje, in se bode malokedaj pozneje. Priprave so bile sicer nadobujne, a nikakor se ni moglo misliti na tako ogromen vspeh. Pohvalno se moramo v tem oziru spominjati lokalnega slavnostnega odbora, komur na čelu je bil g. J. Šetinc. Neumorno se je trudil, seja za sejo se mu je vršila; toraj vredno, da je njegovemu trudu bilo dano tolikanj sadu.

Ves teden pred slavnostjo curiljal je dež. Bali smo se, da nam dež vso slavnost prepreči. Toda v petek vže so se megle razpršile in solnce je pokazalo, da tudi nebesa niso nenaklonjena najslabotnejemu sinu majke Slave, Slovincu. Njegovi žarki so vže v petek privabili nekaj gostov v naše mestece.

Glavne množice prihajale so v soboto. Vlak za vlakom prinašal nam je stotine novih gostov, koje je pozdravljaj predsednik brežke čitalnice g. J. Šetinc, nepresledno na to pa slavolok, kojega so postavili priprosti kmečki fantje in ga varovali dve noči pred napadi brežkih in drugih nemčurjev. „Pozdravljen vsak prijatelj pesni, pozdravljen bodi vsak Slovan“, so bile besede, katere je bral v narodnih barvah došli gost, in katere so mu jasno pričale, da ga njegovi boreči se bratje v majhnem a trdnem kraju z odkritosrčno radostjo vsprejmejo.

„Narodni dom“ bil je okrašen s cesarsko in narodno zastavo. Okoli njegovih okenj ovijalo se je zeleno smrečje. Mnogo krasneje bil je seveda okinčan prostor na katerem se je imela slavnost vršiti. Po neumornem delovanju čitalničnih udov je bil sicer majhni prostor popolnoma pripraven, da nudi dovolj estetičnega vžitka dragim gostom. Posebno se moram tu spominjati g. Matkoviča, koji je kakor večš tesar ves čas pred slavnostjo pripravljaj krasni oder, okrasil mize in potrebne klopi. Ginljivo je bilo videti, kako je mož od ranega jutra do poznega večera vihtel kladvo in sukal žago, a zraven kakor stotnik zapovedoval delavske armadi. Čast in hvala mu. — Za postrežbo, za jelo in pilo poskrbel je izvrstno g. Levak, za prenočišča pa po možnosti g. Pečnik.

Na odru in drugod plapolale so slovenske in hrvatske zastavice, koje so dokazivale bratsko ljubav jednega in istega naroda, kojega je neizprosna njegova osoda razdružila v dva dela

skakljala in veselila sta se v lepem miru. Če me je še obkroževala kaka „veša“ ali če je frfotal okrog mene kak „nočni metulj“, — to je bilo vse, kar je bilo živega okoli mene; a hladen vetrič pripogibal je globoko šibke veje mladih dreves. Živo sem si predočeval, kako veselo mora biti po bolj probujenih krajih ravno v tem trenutku, ko začnejo zažigati visoke kupe suhljadi, kresove. S kakim veseljem zapuša vsakdo, bodi si mlad ali star, samo da ga noge nesó, svoje bivališče ter pohiti „h kresu“, kjer se bode radostil z veselo množico; s kakim navdušenjem in s kako junaško korajžo grejo zopet tam na delo, kjer jim kakí nemčurčki skušajo vse preprediti ali jim celo s silo branijo netiti kresove; kako prijetno donijo na uho znani udarci na topiče, ki jih nabijajo čili fantje; kako te nekako „privzdigne“ in vname prvi strel za sveto stvar, kak naroden ponos živi v tebi, ko zaplapola kres, okoli katerega vse mrgoli! Nehote zravna vsakdo svojo glavo, misleč si: naš narod ima preteklost,

ima zgodovino, torej zakaj bi nam drugi kratili pravice in enakopravnosti z drugimi narodi, zakaj bi nas brezobzirno teptali v prah liki revnega črvčka!? — „Tako je, prijatelj! Tudi obstanek, bodočnosti hočemo imeti! Pravice moramo pa naravnost in neustrašno zahtevati!“ pretrgal sem ga v govoru, pa hitro zopet povzame besedo: „Res je res, kar pravite. Da prideva zopet k stvari, preseliva se naj na n— Špičko!“

Iz takih raznovrstnih mislij in živih sanj me vzdrami veter, ki je postal hipoma močnejši; pa bil je le kakor — sunek, in kmalu je pihala navadna sapa. Ozrem se okoli, in že so se prikazovale luči po slovenski zemlji, liki se prikazujejo lesketajoče zvezdice druga za drugo v lepi noči na jasnem, vedrem nebu. In kaj je lepšega, nego ravno ta trenutek, ko se prikaže zdaj tu zdaj nam nenadoma kak kres, ki se razgori v mogočen plamen, oznanjujoč veseli dan, posvečen slovanskima apostoloma v večni spomin! In to pokanje

topičev, ki bi ga bil lahko primerjal z grmenjem, naznanja, rekel bi, slavno zmago, ki se je vsi veselimo; saj se borimo še vedno za obstanek, in to je pravična borba! Ko se bomo vsi svojih pravic zavedali in spoznali krivice, ki se nam godé od nasprotne strani, delovali bomo še bolj skupno vsi v svojem skupnem, zdravem prepričanju, v zavednosti, bili bomo skupno boj za pravico, boj, ki nam mora obrodití zmago. To je laž, če kdo trdi, da smo Slovenci kot državljani le peto kolo, ničla, ali pa je to naše zatiranje in preziranje tega krutega sovražnika osoda, ki se ne da odpraviti. Iste dolžnosti zahtevajo iste pravice.

O tej priliki priklopelo mi je navdušenje do vrhunca, da sem že kar krčil roko v pest, — srce mi je bilo hitreje. — Ni mi bila sicer sreča dana, da bi bil sam deležen veselja pri kakem kresu, pa srce mi je gorelo in žarelo radosti, ko sem videl na okoli toliko kresov, da jih nisem mogel prešteti; štel sem jih do sedemdeset, pa nekateri so že zginjali, novi

Dokazivale so, da se bliža čas, ko Slovenec in Hrvat tvorita zopet jeden sam, krepak narod!

Sv. maše, koje je daroval tukajšnji kaplan g. Čížek, udeležilo se je obilno narodnih gostov. Domači pevci so pri tej priliki pokazali, koliko zmore neutrudna vaja in več kapelnik.

Krasno je pri otvoritvi slavnosti zadonela godba in na to svirala slovanske komade med telovadbo hrvatskih in slovenskih sokolskih predtelovadcev. Srce se je širilo zavednemu Slovincu, ko je gledal izurjenost in krepost teh vrlih mož in iz dna srca zaoril je na koncu naj „živil Sokol!“

Petje bilo je res dovršeno. G. F. S. Vilhar pokazal se je kot velikega vodnika zborov. Posebno moram omenjati solospjev gosp. dr. Bela Štubeca, koji je po svojem krasnem glasu očaral slovensko občinstvo. Nam nepevcem usiljeval se je nehote radostni krik „Bog živil slovansko petje in slovanske pevke in pevce!“

Po dovršenem programu vršil se je ples v dvorani, čim so po prečitaju došlih brzojavk nastopala razna društva, med katerimi je posebno mariborski kvartet uplival na našo dušo. Slavnost trajala je do pozne noči, ne, do belega dne. Vsem udeležencem slavnosti ostalo je le jedno: „Slovanska pesen je jedino družilo Slovana. Naj postane širna vez, ki veže vse sinove majke Slave, „nepretrgljivo, večno!“

Celjske novice.

(Shod zaupnih mož) v ponedeljek dne 17. t. m. v Mariboru bil je precej dobro obiskan. Predsedoval je preč. g. dr. Lavoslav Gregorec. Po pozdravu opisal je na kratko političen položaj Slovencev na Štajerskem in povdarjal posebno krivično razdelitev mandatov za deželni zbor. Slovenci zavzemamo nad jedno tretjino prebivalstva na Štajerskem, pa imamo le osem, Nemci pa dvainpetdeset sedežev v deželnem zboru. Na 50.000 Slovencev pride jeden poslanec in na 15.000 Nemcev pa tudi jeden v našem deželnem zboru. Kje je pravica? Sklenilo se je tudi, da poslanci ne gredo nazaj v deželni zbor, če vlada ne usliši želj, stavljenih ji v spomenici poslancev. — Na to bili so postavljeni kandidatom za celjski okraj dr. Josip Serbec in dr. Ivan Dečko; za mariborski okraj državni poslanec Franc Robič in župnik Miha Lendovšek; za ptujski okraj dr. Fran Jurtela; za brežiško-kozjanski okraj dr. Ant. Medved; za ljubomerski in radgonski okraj dr. Fran Rosina; za šoštanjski-slovenjegraški-marenberski okraj Ivan Vošnjak, usnjari in posestnik v Šoštanji. — Odstopivšim poslancem gg. Mihael Vošnjak, dr. Ivan Lipold, dr. Fran Radey in Jožef Jerman izrekla se je zahvala za njih delovanje v korist milega nam naroda. — Za štiri mestno-trške skupine objavili se bodo pravočasno kandidati.

(Odpovedal se je kandidaturi) za deželni zbor g. dr. Anton Medved v Mariboru, za volilni okraj brežiški-sevniški-kozjanski. Naloga merodajnih narodnih krogov bodi, da se kmalo izbere drug političko izvežban ter neodvisen kandidat.

(Cesarjev rojstni dan) praznoval se je tudi v Celji slovesno. Ob 8. uri služil je mil. g. opat

Fran Ogradi z asistenco sv. mašo, katere so se vdeležili vsi načelniki uradov z uradniki, mestni župan z več mestnimi odborniki, okrajni načelnik in vojaštvo. Raz uradnih poslopij in mestne hiše vihrale so cesarske zastave.

(„Nemški Schulverein“) nazaduje. Letošnje letno poročilo je bridko tožilo, da je društvo imelo pretečeno leto mnogo manj dohodkov kakor poprej, in moralo več šol opustiti. Vsaka stvar se enkrat preživi. Iz kraja vladalo je veliko navdušenje, a v teku let je jelo pojemati in dohodki postajali so manjši, posebno odkar so nemški nacionalsci začeli ruvati proti društvu in židovskemu vodstvu in so se židje že jeli umikati. Pomnimo še, kaka oduševljenost je vladala v Celji, ko je društvo pred več leti imelo svoje letno zborovanje. Celo mesto je bilo okrašeno z zastavami, gostje so bili sprejeti z godbo in šopki. Tudi letos dne 15. t. m. imelo je društvo neko zborovanje v Celji, a mestjani so, akoravno je „vahtarica“ poprej prinesla „ein Heil dem deutschen Schulvereine“, goste prav hladno sprejeli. Nobene zastave, nič godbe, nič šopkov! Vidi se, da celo v Celji nimajo več tistega navdušenja in zmisla za to baje tako potrebno društvo. Mošnja jih boli, mošnja!

(Odbor „Celjskega Sokola“) sklenil je v svoji predčerašnji seji opustiti za letos name-ravano sokolsko akademijo, ktera bi se imela vršiti dne 27. septembra t. l. in sicer z ozirom na to, ker ni mogoče dobiti takrat vojaške godbe in ker je tudi že jesenski čas, kateri za take veselice, ki se imajo vršiti na prostem, ni več ugoden. Nadalje pa je priredil „Celjski Sokol“ letos dva večja izleta in precej družih veselice, ktere so stale društvu mnogo gmotnih žrtev, tako, da je sedaj potrebno, da zbere „Sokol“ vse svoje moči za sokolsko slavnost, ktera se ima vršiti prihodnje leto ob priliki, ko se bode blagoslovila društvena zastava „Celjskega Sokola“. Pri tej priliki dovolimo si prositi one znane radodarne rodoljube, kteri so obljubili položiti svoj obulus v svrhu nabave sokolske zastave in kteri bode imena hvaležno objavil v „Domovini“. Pričakovati je kar največ prispevkov, ker fond za zastavo nikakor še ne dosega svote, ktera je potrebna v pokritje stroškov.

(Zborovanja nemškega „Schulvereina“ v Šoštanji in Celji) udeležil se je tudi g. Maks Samassa, kot zastopnik ljubljanske podružnice. Kaj tacega je le pri nas Slovincih mogoče. Gospod Samassa pridobil si je vse svoje velikansko premoženje med Slovinci. Samo za sloverske cerkve lil je in lije zvonove, slovenski farani mu polnijo žepe in blagajne. On in njegovi sinovi pa so za to v nemškem taboru in se udeležujejo pri vsaki proti nam Slovincem naperjeni nemško-narodni prireditvi. Čast. gg. župniki naj si tako nehvaležnost zapomnijo.

(Tako, veteranci, zdaj pa veste kaj ste.) V torek dne 18. t. m. priredili so celjski veteranci izlet v Velenje, da se poklonijo tam svojemu protektorju grofu Mensdorff ob priliki njegove osemdesetletnice. Grof jih je ljubezljivo sprejel in jih opominjal kazoč na slavnega Radecky-a, naj bodo vedno zvesti Avstrijci. Nekaj

velenjskih tržanov sprejelo je osivele vojake z živijo-klici. To pa nikakor ne ugaja celjskemu nemškutarskemu lističu, češ, veteranci so vsi „Deutsch-Österreicher. Presmešno! Velika večina veterancev je iz slov. okolice in če kot dosluženi vojaki tudi nemški razumejo, se vendar zavedajo svoje slov. narodnosti. Žal la, da niso dosti možati in se vedno pustijo zlorabljeni pri nemških prireditvah kot stafaža. Ohrabrite se, pokažite se kot bivše hrabre vojake in ne pustite se od celjskih nemških kričačev komandirati, kakor da bi bili v njih službi. Častno ste služili cesarju, a ne služite Celjanom! Pokažite prismođam, ki vas po sili hočejo narediti Nemce, da ste možje, da ste Slovenci!

(Hvaležnost celjskih nemškutarjev.) Težko je najti ljudi, ki bi znali izkoriščati človeka tako in ga terorizirati kakor celjski nemškutarji. Še težje pa je najti takih nehvaležnežev, kakor so te poturice. Kaj jim je bil župan dr. Neckermann, a kako so delali po smrti ž njim, povedali smo že večkrat. Tudi dr. Wokauna so speljali na led in ko je legel k večnemu počitku, ne čivkne nobeden vrabec več po njem. No, če delajo s takimi tako, lahko je misliti, kaj jim je nižje stoječ človek. Tako n. pr. je umrl tukajšnjemu lekarnarju A. Marecku, njegov velikeletni poslovodja, ki je vodil in delal zanj v lekarni in si tu tudi pridobil kal smrti. Človek bi mislil, da vsacega gospodarja, če mu umre zvest služabnik pretrese nesreča in skuša zapuščenim po rajncem kolikor moč olajšati trdo usodo. Drugače lekarnar A. Mareck. Takoj, ko je zatisnil Oto Buresch na večno oči, hotel ga je dati odpeljati brez duhovnika, brez pogreba na pokopališče, kakor kakega zločinca. Temu uprli so se ranjkega kolegi in lekarnar g. Gella — bodi mimogrede omenjeno, da ta gospod ne sovraži Slovencev — in prevzeli pogrebne stroške. Pa tudi to ni ugajalo A. Marecku. Drugi dan dal ga je brez koga vednosti odpeljati, tako, kakor je poprej nameraval, na pokopališče. Povedali smo to djanje le vsled tega, da sprevidijo oni, ki še slepo služijo nemškutarstvu, kako plačilo jih čaka za njih pehanje, če onemorejo, ali kaj dobi njih družina, če zgubi svojega reditelja.

(Porotniki za prihodnje zasedanje so:) dr. J. Namesnik, odvetnik, Ljutomer; Henrik Kreinz, posestnik, Gornji Dolič; Vincenc Toplak, notar, Šmarje; Josef Strasser, posestnik, Ljutomer; Jurij Orovic, oštir, Planina; Jožef Kartin, hišni posestnik, Maribor; Anton Rietschnig, veleposestnik, Ribnica; Matevž Damitah, posestnik, Šetale; Fran Frangesch, trgovec, Maribor; Peter Woschner, oštir, Dobrava; Franc Baumann, posestnik, Kozjak; Leopold Hofer, posestnik, Št. Ilj; Luka Hleb, posestnik, Smolnik; Franc Mlakar, posestnik, Košnica; Franc Pišek, posestnik, Hotinjavas; Jožef Rest, posestnik, Konjice; Franc Veršec, notar, Sevnica; Karol Ferschnig, trgovec, Rogatec; Henrik Schmuck, kolar, Sevnica; Alfred baron Moscon, grajščak, Pišce; Jožef Grilo, oštir, Brežice; Boštjan Schwendmayer, restavrater, Pragersko; Ferdinand Golob, trgovec, Sv. Trojica; Filip Miklauc, posestnik, Arlbreg; Franc Kene, posestnik, Piršebreg; Karol Tschampa, trgovec, Maribor; Josef Felber, posestnik, Maribor; J.

so se zopet prikazovali, in tako videl sem jih res nebroj okrog sebe: od visoke Ojstrice pa do Donatija in še dalje, od bizeljsko-piškečko-hrvatskih gorā pa do Velike kape v Pohorji in še onkraj Maribora, kjer bivajo Slovenci, brlele so „luči in lučice“, ki so se v daljavi že kar zgubljale očem, — v znamenje, da tukaj biva slovanska korenina na domačih, slovenskih tleh. —

Nekje v Savinjski dolini spuščali so tudi rakete, ki sem jih pa mogel videti samo nekoliko, namreč le ugašajoče pisane lučice v višini sem mogel opazovati. drugo prikrival mi je breg. Lahen vetrič podil je po nebu redke oblačke, — in dozdevalo se mi je, zročemu v nižavo, kakor bi bil v čolnu in se vozil po morski gladini, upirajoč oči v njegovo globočino, kjer odsevajo svitile, migljajoče zvezde na nebu v svojem času. Pa vzdramil sem se, — in bil sem zopet samó na — Špički; — polotila se me je neka otožnost: želja, rešiti se kmalu, rekel bi, teh okov, nesrečnih spón in vezij, ter

vzleteti zopet v zlato prostost, v svet, v družbo človeško iz tega puščavniškega življenja, — polastila se me je v toliki meri, da sem postal nevoljen. Ali je to tudi osoda, mislil sem si? — Po mojem mnenju je bila to le železna, neizprosna volja drugih, katerej sem se moral podati in ji ugoditi voljno. — Hm! — Pa za nesrečo posijalo mi bode gotovo solnce sreče, — za trpljenjem in žalostjo pride plačilo in veselje; saj to zahteva in nam zagotavlja že — „pravica in poštenje!“ — Te besede je govoril nekako ironičnim, posmehljivim glasom, in potem je nadaljeval s prav krepko besedo in z občutkom, kakor bi bil res še zdaj tam gori na Špički; brala se mu je z obraza ognjevitost med pripovedovanjem: „Kako so kaj peli in rajali okoli kresov, o tem sem si pač le nekaj domišljeval. Domišljaja me je popeljala duševno za nekaj trenutkov tja v vašo sredino, kjer je dobival moj duh vselej potrebno hrano v prijetni človeški družbi, in kamor si želim priti kmalu! — To je bilo

vse, kar me je bilo storilo navidezno za hip srečnega, da sem bil namreč v duhu pri svojih, — pa to so bile samo puhle sanje, vse le prazna pena; „kajti v resnici sem še vedno puščavnik na Ž“

Nehal je. Videlo se mu je, da ni stvarjen za puščavniško življenje — posebno še v dobi, ko potrebuje človek največ družbe v razbistrilo in razvedrilo. Pomiloval sem ga in tolažil ter mu želel iz srca, da pride i za njega kmalu doba rešenja. Potožil mi je še marsikaj, — nekoliko sva bila še skupaj, pa prišel je čas ločitve: stisneva si prijateljski roke v slovo, on se napoti potrjim srcem na — breg, in jaz uberem naglo trdo pot pod noge, kličeč mu „z Bogom!“ — Od tega časa se še nisva nič videla.

Werdig, posestnik, Misiinje; Valentin Raschnig, posestnik, Zreče; Mihael Turner, oštir, Fram; Mihael Hruža, trgovec, Maribor; Ludovik Müller, trgovec, Sv. Duh; Emerich Zinauer, pek, Maribor; Franc Simončič, oštir, Sevnica; Franc Baumgartner, posestnik, Jareninski dol; dr. J. Orosel, odvetnik, Maribor. Namestniki pa so: J. Pöltscher, oštir, Vojnik; Franc Roblek, veleposestnik, Žalec; Josef Jezernik, oštir in posestnik, Polule pri Celji; Mihael Vošnjak, državni poslanec, Celje; Simon Kuček, pivovar, Žalec; Aloizij Walland, trgovec, Celje; Karol Petriček, sladničar, Celje; J. Schön, ključar, Celje; Josef Wratscho, kolar, Celje.

Spodnje-štajerske novice.

(Ostrožno pri Celju.) Kaj ne, gospod urednik, da še ni bilo dopisa iz naše vasi v Vašem cenjenem listu? Da res, nekako tihi smo, a zaspali nismo, zakaj mi vsi smo trdni, zavedni Slovenci, kateri se vsikdar ravna po znanem geslu. "Vse za vero, dom in cesarja!" Da nam je res vera prva in najdražja stvar, smo pokazali tudi pred nekoliko dnevi, ko je daroval naš sovaščan č. g. Maks Ocvirk v celjski farni cerkvi prvo sv. daritev Boga. Že več dni poprej so se vršile priprave za določeni dan. Čeravno se gostija povodom primicije ni obhajala doma na Ostrožnem, vendar so vrla naša dekleta, pred vsemi dve družici č. g. novomašnika, prav pridno spletala vence in domači fantje so si nakupili s pomočjo sorodnikov slavljenca smodnika za streljanje. In ko je nastopilo sobotno popoldne, oglašili so se močni poki možnarjev, ki so, rekel bi, celo vas oživil, zakaj opomnili so znova vse vaščane na prelepo slavnost, katero ima obhajati njihov sovaščan, drugi dan. Ko se je pa začelo solnce poslavljati, so se zbrali sorodniki in vrli ostroški fantje, katerim so se pridružili tudi fantje iz drugih vasi, ter so postavili prav lepo okrašeno smreko pred rojstno hišo č. g. novomašnika, ne daleč od rojstne hiše poleg glavne ceste pa pomenljiv napis, ovenčan z lepimi rožicami. Med tem časom pa so pokali možnarji, da je bilo res veličastno poslušati, katerih glasi so se oglašali ne le celo noč, ampak še tudi drugi dan, da še celo v ponedeljek in torek. Tako se je veselilo Ostrožno, so se veselili njega prebivalci sreče, katero je doživel č. g. novomašnik, kateri se je gotovo tudi s hvaležnim očesom oziral tja v rojstno vas, tja, kjer je bival toli let. Gostija povodom primicije se je obhajala v čitalniški dvorani v Celju in reči in trditi smem, da prav izborno. Zabavali smo se jako dobro in čas nam je le prehitro potekel. Še bi bili radi poslušali lepo, milodoneče petje izurjenih domačih pevcev, lepo zložene napitnice, poskočne valčke tamburašev, a morali smo se ločiti, ker nas je začel zaspanec opominjati, a ločiti gotovo vsi prav zadovoljni z dobro postrežbo in izvrstno zabavo. Končno kličemo le še č. g. primicijantu, kakor njegovim starišem, bratom in sestram hvaležno: Bog plati za veselico, katero ste nam priredili. Č. g. novomašniku pa želimo, da ga ljubi Bog še ohrani mnoga, mnoga leta v dušni blagor vernih ovčic in v veselje njegovih sorodnikov in rojakov!

(Iz Škofje vasi.) (Zdaj bode pa vedel.) Imenovanje gospodov dr. Jos. Serneca, dr. Ivana Dečka in Dragotin Hribarja v Celji ter dr. Lavoslava Gregoreca za častne občane v Škofji vasi je našim nemškutarjem, kakor znano, pamet čisto zmešalo. — Naš "miren mož" Martin Premšak je takrat glede tega imenovanja uže tako bedaste kvasil, da bi vsaka krava na gmajni se mu režala, da ga je slišala. Vteknili so pa ti "nemški" modrijani hitro svoje modre glave skupaj, ter iztuhtali, da to ne sme biti. Prepričani so bili, da, če taki mogotci, kakor Martin Premšak, Jaka Kožuh itd. se postavijo po robu, se mora kar zgoditi, kakor oni zapovedajo. Skrupicali so nekakov protest zoper to imenovanje, napolnjen s samimi lažmi, ter poslali na okrajno glavarstvo. Okrajno glavarstvo je preiskovalo in preiskovalo, ter konečno z odločbo od 10. februarja 1896, št. 52.185 reklo: Ljubi Martinek, to kar je v tem protestu skvaseno, je vse skupaj za nič. Omenjeni gospodje so in ostanejo častni občani v Škofji vasi. —

"Domovina" je to isto bila tem modrijanom vže prej povedala, pa niso verjeli. Sedaj so imeli to na novo, črno na belem, uradno potrjeno. To je bilo hudo pod nos našim "nemškim" gospodom, ki drugače nosijo glave po koncu, kakor noben petelin ne na domačem gnojišču. Rekli so, naša modrost je pri kraju; mi smo sicer cvet pameti in razuma v Škofji vasi, kajti kar je Slovenec in se Slovenca čuti, je samo ob sebi gumepec; moder postane človek še le tedaj, če se v nemškutarja prelevi; ali ta nepričakovana odločba okrajnega glavarstva zmeša štrečno še v tako modri nemški škofjevaški butici. Hajd v Celje, tam je še več modrijan; bil je nekdanj Slovenec; slovenska mati ga je rodila, slovenski je govoril kot otrok; Slovenca se je čutil, ko je bil dijak na gimnaziji in na vseučilišču v Gradcu. Ko je pa prišel v Celje, in mu je šlo za kruh, postal je Nemec; Nemec od pet do glave, kakor je dolg in širok, ali prav za prav okrogel, spreobrn timer se je iz dr. Kovačiča v dr. Kovatschitscha. Če smo vže mi škofjevaški "Nemci" tako modri, da nam ga ni para v celi občini, da si je ta velika, kako bo moder še le ta, še le pred kratkim "Nemec" postali celjski doktor. Hajdmo k njemu! In šli so, sklamfali silen rekurz v Gradec ter se vrnili zadovoljni v Škofjo vas, rekoč, zdaj pa bo, zdaj, da bi ga hudiman, če ne! Zeljno so čakali rešitve iz Gradca. In prišla je, pa drugača, kakor so jo pričakovali. Namestništvo v Gradcu reklo je z ukazom od 16. julija 1896, št. 20.223, na kratko, rekurz se zavrne, kajti Jaka Kožuhov in Premšakov Tine ne bodeta državnim uradom predpisovala, kako imajo ti izvrševati nadzorovalno pravico države. Če je okrajno glavarstvo našlo, da je imenovanje častnih občanov se v redu izvršilo, ne bodeta ta dva predpisovala kaj drugega. — Glejte, tako se je naš miren mož blamiral v Škofji vasi, ko je "našel" polo za zapisnik o imenovanju častnih občanov na mostu čez Hudinjo; blamiral se je pri okrajnem glavarstvu, blamiral se je v Gradcu. — Zdaj bode pa menda vender le verjel, da je res, kar mu je "Domovina" vže parkrat dobro osoljeno povedala. Tinče, Tinče pusti ti politikovanje, pusti posebno tisto neumno nemščino; primi za motiko in pljug pa delaj, kakor se spodobi za kmeta, pa ne kvasi po občini in ne pihaj, kjer te ne peče.

(Razpisana je služba) tretjega učitelja na trorzrednici v Št. Petru v Savinjski dolini. Plača tretjega plačilnega razreda. — Oddati je tudi služba učitelja-vodje na jednorazrednici pri Sv. Hemi, pošta Pristova. Plača tretjega plačilnega razreda. Prošnje so vložiti do 15. septembra t. l. na dotične krajne šolske svete.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Rečici v Sav. dolini) bode imela svoj občni zbor v četrtek dne 27. avgusta 1896 ob 4. uri popoldne na vrtu g. Čuježa z navadnim vzporedom. Po občnem zboru: petje in tamburanje. K obilni vdeležbi uljudno vabi odbor.

(Gornja Ponikva.) Pouk o sadjarstvu in vinarstvu bode imel potovalni učitelj gospod J. Belé v nedeljo 23. t. m. ob treh popoldan v gostilni gospoda Martina Semečnika na Gornji Ponikvi. Ker še v tem kraju ni bilo tacega pouka, zato se prosijo in vabijo domači in tuji gospodari, da se prav mnogobrojno udeležijo potrebnega in koristnega pouka posebno sedaj, ko se bo začelo sadje spravljati.

(Premeščenje.) G. Drag. Fajs, učitelj pri Sv. Emi (Šmarje) premeščen je k Mariji Snežni na Velki.

(Vabilo) k veliki ljudski veselici, katero priredi lastnik "nadvojda Ivanove votline" in ki se bode vršila v nedeljo dne 23. avgusta t. l. v romantični "nadvojvoda Ivanovi votlini", povodom cesarjevega rojstnega dneva. Vspored: a) koncert: "Lunici", "Bom šel na planince", "Kje dom je moj", "Naprej zastava slave", "Lepa naša domovina", "Cesarska pesem", svira izvrstna malonedeljska godba. b) Ples in prosta zabava. Upamo tudi, da se vdeleže te veselice zopet vrli in izvrstni konjiški pevci. K mnogobrojni udeležbi vabi lastnik votline. Če bi na to nedeljo bilo slabo vreme, preloži se veselica teden pozneje, namreč na nedeljo dne 30. avgusta tega leta.

(Umrl je) dne 16. t. m. v Trbovljah uzoren gospodar in vrl narodnjak, obč. odbornik, gosp. Anton Topolovšek. Z njim smo Trboveljci mnogo zgubili. Že mladenič je bil navdušen za narodno stvar in bil je prvi "Mohorjan" v naši staroslavni fari. Posebno ga bomo pogrešali pri volitvah, ker je vedno navduševal rojake z besedo in dejanjem k vztrajnemu delovanju. Kako priljubljen je bil pri Trboveljcih, pokazalo se je pri pogrebu, kojega se je udeležilo mnogobrojno število Trboveljcev, da mu skažejo posledno čast. Bodi vrlému rodoljubi zemljica lahka!

(Nesreča.) Dne 12. avgusta t. l. popoldne ponesrečila je pri nalaganji detelje na polji kmetica Grčar v Ravnah pri Trbovljah. Petinpetdesetletna krepka žena padla je z voza ter zlomivši si tilnik, v ne čisto dveh urah zdihnila je dušo svojo.

(Iz Planine.) Žalibog, da nimamo našim milim čitateljem cenjene "Domovine" nič kaj veselega poročati iz naše gorate Planine. Čeprav smo precej oddaljeni od vseh mest in trgov, vendar se nemškutarstvo malo kje tako šopiri, kakor ravno pri nas. Narodnega društva sploh nimamo nobenega, kakšen velikanski vspeh bi imelo kako "Gospodarsko bralno društvo", katero bi imelo svoj sedež na Planini, posebno ker ni na daleč okoli nobenega društva, kajti povsod so sami mlačneži, kateri vsi spe spanje mirnega. Nemško društvo "Freiwillige Feuerwehr" pač imamo, kojega načelnik je že nam znani Šešerko. On komandira svoje vrle kimovce vedno "stramm deutsch" pri kojem mu gredo na roko Ocvirkov Martinek in še več družih. Zadnjič, ko je bila veselica gori omenjenega društva, so bila vabila razposlana seveda v nemškem jeziku vsem slovenskim kmetom (nemških tukaj sploh ni) in tudi veselica je imela povsem nemški značaj. Dobro in koristno je tedaj, da naše vrle kmete poučimo, da se varujejo takih nemškutarskih pijavk, kateri gledajo le na to, da dobijo denar od slovenskih kmetov in da jih ponemčurijo. V prvi vrsti si moramo bližje ogledati trgovca Šešerka, kateri je tudi tukajšnji župan, on se namreč hlina in prilizuje našemu kmetu in je celo pri zadnji sv. birmi slov. zastavo razobesil z raz svoje hiše, v obč. uradu pa uraduje vse nemško, ker je bolj "nobl", in obč. odborniki, kateri so tako sami zaspanci, mu pa pridno prikimavajo. Nadalje moramo potipati rahle živce še drugih obrtnikov in trgovcev kakor n. pr. tisti, "Neureiter jun. Kleidermacher", kateri dela obleko samo pruskim Nemcem in pa trgovec Wambrechtsamer, kateri se celo upa "Südmärkove vžigalnice" prodajati. Toraj slovenski kmetje, izogibljite se takih trgovcev in obrtnikov, kateri podpirajo nam kmetom najbolj nevarna društva, kakor je n. pr. "Südmärk". Za zdaj torej naj bode dovolj, ker še bomo gotovo imeli večkrat priliko objaviti dela teh napihnjenec, kako se bodo obnašali v tem nemškutarskem gnezdu.

(Na Sremiču nad Vidmom) je minuli torek toča potolkla in napravila v vinogradih veliko škodo.

(Iz Ljutomera) 18. avgusta 1896. Kamenščak še stoji, Mura še teče proti vshodu in tudi solnce še kroži na nebu in vendar je videl Ljutomer čudesa: naši Germani so imeli obisk! Seveda imamo sedaj pasje dni, a to naših Nemcev ne zadržuje, da bi ne priredili predpustnih burk. Nekdaj so se ljudem jeziki zmešali, zdaj so se pa možgani. Ljutomerski Nemci, ki seveda ne vedo ali so liberalni ali nacionalni ali "deutschvolklich" Nemci, ti so povabili graško demokratično mednarodno društvo "Typographia" v Ljutomer, kjer so ti možje, pijani kakor muhe dva dni razgrajali v proslavo Nemcev. Glavno ulogo pri teh kozlarijah sta igrala: Franček in pa Veliki Kozel; veliko je storila tudi gospa odvetnica, ki se je dala v nedeljo po trgu voziti od nemških pobalinov. Če je njej dopadlo, je dobro, naši, v cerkev idoč ljudje so imeli ceno zabavo. Malo čudno se nam zdi, da je c. kr. zdravstveni poročevalec dr. Wozelka sodeloval pri vsprejemu tega germanskega društva. — Čudno je naše ljudstvo gledalo rogove, katere so nosili Gračani seboj; rabili so jih za pitje; to je sicer bolj živinsko, a nič ne de; da se je le pilo. Sicer pa je škoda za papir in črnilo, da bi govoril dalje o tem, povem le našim okoliča-

nom. naj se ogibljejo nemških krčm in prodajnic, lastniki teh so v soboto in nedeljo jako jasno pokazali, zakaj jim je Slovenec: da jim nosi denar, in če ga pa ne poznajo. „Frankfurtarce“, ki so visele nad krčmami, nas ne bodo uničile; te cape so žalosten znak svojih lastnikov. Danes nisem videl nobene cesarske zastave. Le naprej Prusaki!

(Vabilo) na slavnost, katero priredi dijaštvo Slov. goric, dne 30. avgusta t. l. ob 6. uri zvečer v gostilni g. Vaupotiča v Ljutomeru se sledečim vspešnim: A. 1. „Sabljenska“: K. Knitl, moški zbor. 2. „Proslava“ (govori g. iur. Senčar). 3. „Hrvaticam“: Iv. pl. Zajc-M. V. Orljenjak, tamb. zbor. 4. „Lahko noč“: * * * moški zbor. 5. Slavnostni govor (g. phil. Ozvald). 6. „Oj tiček ti moj“, valček, moški zbor. 7. Gledališna igra: „Gluh mora biti“, burka v jednem dejanji. 8. „Bugarski napjevi“: Vel. Sviglin, tamb. zbor. B. Prosta zabava. K. krav obili udeležbi vabi najljubše odbor.

(Iz Sv. Bolfenka na Kogu.) Našega „gemajnde sekretarja“, pa je „Poslano“ od g. Ivanuša tako razjezilo, da je moral tri dni s svojim „debelim trebuščekom“ ležati. V svoji boleznini poklical je g. Ivanuša, da mora priti na vsak način k njemu, na odgovor. G. Ivanuša nič hudega sluteč je prišel k „gemajnde sekretarju“, kateri je kar skočil raz postelje, ter začel grozno nad njim kričati in rogoviliti. Zagrozil se je g. Ivanuši, da, ako v 14 dneh svoje trditve ne prekliča, da bode on znal, kedo je „financ“ Dobro, da se ga g. Ivanuša ni ničesar zbal, nego mu mirno rekel, da resnice ne more preklicati, potem pa je odšel. Ti cenjena „Domovina“ pa si vendar našemu „gemajnde sekretarju“ v korist, kajti, ko si ga drugokrat naslikala, mu je naš mali „županček“ takoj službo za deset goldinarjev povišal. No, odbor pa je toliko mlačen, da od župana ne zahteva zmožnejšega pisarja. Ako ne bo odbor ničesar proti temu „nemškutarčku“ sklenil, postal bo on gospodar kogovske občine a ne naš „bistri županček“, kateri samo po nosi pogleda, ko mu kdo pravi, da si naj družega pisarja oskrbi. Preveč se je naš mali „županček“ oklenil g. Sostarka. Da pa odbor ničesar ne stori je sramota za njega, sramota za kogovsko občino, da ne uraduje v svojem domačem slovenskem jeziku.

(Gonja proti Kaltenebergerju.) Nemški liberalci in nacionanci začeli so hudo gonjo proti Kaltenebergerju, kateri si je nakopal strašen greh, da je zagovarjal v državnem zboru celjsko dvojezično gimnazijo. Radi bi ga vrgli pri deželnozborski volitvi v graški okolici. Poslanec Morre je nalašč popustil dosednji svoj volilni okraj, da kandiduje proti Kaltenebergerju. Morre je jedini mož, s katerim upajo Kaltenebergerjevi nasprotniki zmagati.

(Pomenljiv odlok.) Vlada se je grozno zamerila Nemcem zaradi odloka na prošnjo nemškega „Schulvereina“ podružnice v Frohnleutenu na Gornjem Štajerskem, da priredi veselico s srečkanjem v društveni namen. Ministerstvo je srečkanje dovolilo, a le s pogojem, da se ne bode vršil za nemški „Schulverein“, temveč za drug dobrodelen namen, katerega določi okrajno glavarstvo.

(Deželni šolski svet štajerski) povzdignil je s 1. julijem t. l. zopet nekaj ljudskih šol iz III. v II. plačilni razred. Razdeljene pa so te povišane šole tako-le: Na Spodnjem Štajerskem povišanih je 10 šol s 13 razredi: Svetina pri Celji, Sv. Jernej pri Muti, Pernice, Remšnik, Sv. Križ pri Mariboru, Marija v Pušavi, Sv. Peter nad Laškim, Razbor pri Laškem, Sv. Rupert pri Laškem in Sv. Martin pri Slov. Bistrici; na Srednjem Štajerskem 19 šol s 30 razredi, 14 enorazrednic, 4 trirazrednice, 1 štirirazrednica; na Gornjem Štajerskem pa 40 šol s 59 razredi, 25 enorazrednic, 11 dvorazrednic in 4 trirazrednice.

Druge slovenske novice.

(Državnozborna dopolnilna volitev.) Na mesto pokojnega poslanca Karola Kluna misli kandidovati za državni zbor dr. Ignacij Žitnik. — Za peto kurijo pa želi mnogo volilcev, da bi prevzel kandidaturu gosp. Matija Kunc, kateri je svojo spretnost in poznanje potreb malega obrta in delavskega stanu že večkrat dokazal.

(Stoletnico) rojstva slovenskega skladatelja Gregorja Riharja praznujejo v Polhovem Gradcu na Kranjskem dne 15. avgusta t. l. s tem, da mu odkrijejo spominsko ploščo.

(Umrli) je v Kranju policijski oficijal gosp. Štefan Wellitsch v 85. letu. Pokojnik, ki je bil še le dve leti v pokoju, služboval je pa 63 let, kakor gotovo malo kateri uradnik.

(Samoumor.) V ponedeljek se je v Trojanah ustrelila poštna ekspeditorica osemnajstletna Ivana Hrastrnik.

(V Novem mestu) je gasilno društvo minolo soboto in nedeljo praznovalo na velečastni način svojo 25letnico. Zastopanih je bilo 30 gasilnih društev in navzočnih 600 gasilcev. Slavnost je imela pri obilni udeležbi meščanstva skozi in skozi slovenski značaj.

(V Krškem) je bilo v četrtek prvo birmovanje v tem mestu. Do zdaj mesto ni imelo svoje župnije, in bila je sv. birma vselej le v bližnjem Leskovcu.

(Toča, nalivi, deževje.) Iz krškega okraja se nam poroča, da je ondi minoli teden toča na krškem polji napravila veliko škodo na ajdi. V vinogradih na Studencu in pri Sv. Duhu so pa nalivi nove vinograde zelo poškodovali, ker niso odnesli samo zelo zrahljano zemljo, ampak celo mlade trte. Deževje škoduje trti; grozdje počasi zori in trte se prijema bolezen, palež, strupena rosa. Deževje je tudi na polji razmehčalo zemljo, ki vsled tega pri vojaških vajah na našem strelišči več trpi, kakor v prejšnjih letih.

(Novo okrajno sodišče) osnuje se v Starem trgu pri Poljanah na Dolenjskem. Pod novo okrajno sodišče so se uvrstile nekatere občine kočevskega in črnomeljskega okrajnega sodišča. Govori se, da se bodo potem vse občine novega okrajnega sodišča podredile kočevskemu okrajnemu glavarstvu, kar bi pa bilo jako neugodno za nekatere kraje.

(Petindvajsetletnico) praznuje v nedeljo čitalnica v Starem trgu pri Ložu. Slavnostni govor bode imel državni poslanec gospod Anton Koblar.

(Katoliška ljudska stranka na Koroškem) je že razglasila svoj program, s katerim pojde v boj pri letošnjih deželnozborskih volitvah. V tem programu se naglašja, da bode stranka delovala na to, da se varujejo koristi vere, narodnosti, prave znanosti in resničnega napredka v vsej državi in koroški deželi posebej. Koroški katoličani spoznavajo, da je božja previdnost razdelila ljudij po narodih. Samo krščanska pravičnost more rešiti in odstraniti težave, ki nastajajo vsled tega, ker so v mestu različni narodi. Z ozirom na krščanska načela iz ljubezni do skupne avstrijske domovine, se bodo vsi katoliški poslanci obeh narodov med seboj podpirali. Samo ob sebi se razume, da bode posebno narodne težnje odkritosrčno zastopal. V celovski deželni bolnici naj se zavoljo boljše in ceneje postrežbe vpeljejo usmiljene sestre; pri menjavi se ne krati pravice drugih. Stranka hoče za katoličane katoliške šole, ki pa naj bodo drugače urejene za mesta, drugače za deželo, ker so po mestih drugačne potrebe kakor na deželi. V šolah naj se otroci uče na podlagi materinega jezika in kjer je treba, naj se v šoli tudi uči drugi deželni jezik. Občine naj dobe večje pravice pri nastavljanju učiteljev. Veronauk naj se vpelje v višje razrede celovške realke. Ljudska stranka je za razrede celovške gospodarstvo. Da se povzdigneta kmetski in obrtni stan, se bode nova stranka poganjala za razne socialne preosnove na krščanski podlagi. Deželni zbor naj tudi upliva na to, da se kmalu upelje in izvrši nova domovinska postava. Preskrbovanje za starost naj se tako preosnuje, da je najprej družina dolžna skrbeti za svoje domače, potem šele občina, dežela ali država. Če pa je kdo služil dolgo na tujem, naj njegov gospodar skrbi, da se zavaruje za starost in slučaje nezgode. Vpeljejo naj se neposredne volitve za deželni zbor. Volilni okraji naj se pravično razdele, postavno naj se zabrani vsaka zloraba volilne pravice in vsaka občina bodi volilni kraj.

(Shodi na Koroškem.) Slovenci imajo na Koroškem vedno boriti se s težavami. Delajo jih deloma nemčurji, deloma vlada. Dne 9. t. m. bi bil imel biti v Pokrčah slovenski shod, a ga je

okrajno glavarstvo prepovedalo s pretvezo, da je ondu živinska bolezen. Semnja pa zaradi živinske bolezni ne prepove. Minulo soboto in nedeljo sta bila slovenska shoda v Rožku in Galiciji. V obeh krajih so bile neprijetnosti zaradi zborovališča. Nasprotniki so pritiskali gostilničarje, da so odpovedali prostore. Svojega namena pa nasprotniki niso dosegli, shoda sta se vršila in bila obilno obiskana. V Galiciji so trije učitelji nekaj ugovarjali slovenskim govornikom, a so kmalu spoznali, da nikogar ne prepričajo.

(Tržaška ljudska šola.) Dne 1. avgusta t. l. ste minuli dve leti, kar je dr. Gregorin vložil pritožbo glede ustanovitve mestne ljudske šole v Trstu. Dve leti že čakajo Slovenci na rešitev te pritožbe, a je še sedaj ni. Kadar gre za Slovence, je gospoda počasna.

(Mlad iredentovec.) V Trstu so te dni osodili v petmesečno ječo šestnajstletnega učenca trgovske akademije Marconija, ki se je v šoli zakrivil razžaljenja cesarja.

(Slovenska šola v Gorici.) 245 goriških slovenskih roditeljev, ki imajo 475 za šolo godnih otrok, je vložilo prošnjo do učnega ministerstva, naj vlada prisili goriško mesto, da že vendar jedenkrat preskrbi prostore za nastanitev slovenske šole v Gorici.

(Avstrijsko in slovensko posojilništvo.) V Avstriji je bilo l. 1894. v vsem skupaj 3414 zadrug, med temi 145 neregistrovanih. Slovenci imamo sedaj že 112 posojilnic in še nekaj gospodarskih zadrug, ki pa so vse registrovane. Na Štajerskem je bilo omenjeno leto 142 zadrug, od teh 28 slovenskih. Od 142 štajerskih zadrug so bile 4 neregistrovane; od 138 registrovanih štajerskih zadrug je bilo 94 denarnih zavodov (med temi 27 slovenskih posojilnic), 29 konsumnih in 15 gospodarskih zadrug. Najmočnejše so češke, moravske in dolnje-avstrijske posojilnice; slovenske jim bodo kmalu sledile in so že močnejše kakor štajerske. — Raiffeisenovih zavodov se je osnovalo največ na Dol. Avstrijskem, kjer je njih osnutek pospeševal deželni odbor in na Tirolskem, kjer je duhovščina v tem obziru jako delavna bila. Na Tirolskem imajo za svoje Raiffeisenove zavode tudi že močan osrednji denarni zavod, ki je slično osnovan kakor slovenska „Centralna posojilnica“ v Krškem.

Druge avstrijske novice.

(Ruski car in carica) prideta dne 27. avgusta t. l. ob 11. uri dopoldne na Dunaj. Na kolodvoru ju pozdravi cesar s člani cesarske rodbine. Za vsprejem se delajo na Dunaju velike priprave. Mestni zastop je dovolil 25.000 gl. za dostojen vsprejem ruskega vladarja, kar pa ni po godu prusofilskim narodnim Nemcem.

(Poročevalcem) za slovenske in češke zadeve pri upravnem sodišču je imenovan dosedanjí sekcijski svetnik v pravosodnem ministerstvu Zenker, ki je bil za časa grofa Schönborna načelnik prezidijalne pisarne pravosodnega ministerstva. Poprej je bil poročevalec za češke in slovenske stvari pri upravnem sodišču dvorni svetovalec Schenk, ki se je ustrelil.

(Zlato poroko) je slavil dne 18. avgusta t. l. grof Karol Hohenwart. Konservativni klub državnega zbora mu je v posebni adresi častital k „zlato poroki“. Tudi več drugih odličnih oseb je častitalo odličnemu konservativnemu voditelju.

(Italijanski klub.) Italijanski listi zopet priporočajo, da se vsi italijanski državni poslanci zjedinijo v jeden klub. Klub bi štel šestnajst poslancev. Če so Italijani složni, lahko mnogo dosežejo, kajti, večkrat je pri glasovanju večina odvisna od manj kakor 16 poslancev. Tudi pri volitvah v odseke bi se nanje oziralo. Ravno tako, kakor bi bilo združenje v jeden klub v korist Italije, nam bi tudi Slovenci pridobili na veljavi, ako se združijo v jednom klubu.

(Kompromis na Moravskem.) Narodni in liberalni Nemci so na Moravskem sklenili kompromis za bodoče volitve. Narodni Nemci se prav nič ne sramujejo biti voljeni z židovskim denarjem. To sporazumljenje pa ne bode dolgo trajalo. Letošnje deželno in pomladne državnozbornske volitve bodo na Moravskem zadnje, pri katerih bodo Nemci v tej deželi složni. Ljudje že zdaj

niso zadovoljni s kompromisem in že se slišijo ostri glasovi proti narodnim Nemcem, ker se mislijo pobratiti z židi.

(Odstavljeni okrajni glavar.) V Litonelu na Moravskem je odstavljen okrajni glavar Jelinek, ki je bil zaukazal češkim trgovcem sneti češke napise, češ, da s tem odvajajo nemškimi in židovskim trgovcem kupovalce. Čehi so se proti tem pritožili. Namestništvo je na povelje grofa Badenija stvar preiskalo in tega za nemštvo gorečega okrajnega glavarja odstavilo.

(Nemci in Čehi.) Nemci češke manjšine v nemških mestih močno zatirajo. Če Čehi napravijo kako veselico, jih Nemci napadajo. Posebno pa Nemci kar besne, da so Čehi napravili nekaj izletov v nemško ozemlje in so vselej bili Čehi v nevarnosti pred nemškimi rogovileži. Ker pa vlada ničesa ne stori, so se jeli češki občinski zastopi kaj rezko oglašati proti Nemcem. V praškem mestnem svetu je rekel državni poslanec Kaftan, da bodo jeli Čehi jednako postopati proti Nemcem, ko vlada ničesar ne stori v varstvo češkega naroda. Misli si, da je češka glava potrpežljivejša, kakor nemška pest. Potem se je sklenila resolucija: 1. Vlada se pozivlja, naj prepreči nemško nasilje proti češkim manjšinam. 2. Praga naj se postavi na čelo pričetemu delovanju v korist čeških manjšin. 3. Praško mesto mora povsod podpirati zatiranje Čehov. Občinski zastop v Vinohradih je pa že dovolil 1000 gld. zatiranim Čehom v nemških mestih. Kakor se kaže, so Čehi zaresno sklenili svoji narodnosti pridobiti pravice po vsej deželi.

(Volilni kompromis na Hrvaškem.) Frakcija stranke prava, kateri je glasilo „Hrvatska Domovina“ in pa Obzoraši sklenili so kompromis za bodoče deželnozborske volitve. Upati je, da pri novih volitvah opozicija spravi nekaj več poslancev v zbor, kakor jih je pri zadnjih, ko je stranka prava proti Obzoršem napenjala vse sile in tako nehote delala za vladne kandidate.

(Ogerska ljudska stranka) ima silno težaven položaj. Dne 11. avgusta je imel biti njen shod v Lavas-Popovi na vrtu grofa Walica. Vladna stranka je najela pouličnjakov, ki so shod razgnali, grofa Zichynija, ki bi imel predsedovati shodu, in duhovnike so kamnili in ometavali z jajci. Potem je pa bil na drugem mestu liberalen shod, na katerem je pozivljaj protestantski župnik ljudi na boj proti katoliški ljudski stranki. Proti ljudski stranki se pa ne bori le vladna stranka, temveč tudi vsa skrajna levica in pa madjarska narodna stranka. Oggerska ljudska stranka je posebno liberalni stranki zmešala šreno. Liberalni vladni privrženci so bili voljeni po vladnem pritisku največ v nemadjarskih krajih. V madjarskih krajih so bili vselej voljeni največ skrajni levičarji in pristaši madjarske narodne stranke. Ljudska stranka boče pa vladni stranki najbrž pri volitvah v nemadjarskih krajih odtrgala toliko mandatov, da zgubi večino v državnem zboru. Zato se že govori, da odstopi sedanja vlada in pride za njo koalicijska vlada iz liberalcev, narodne in Ugrovnove stranke. Pogajanja o tem se že vrše.

(Madjarizacija nemških šol.) Po nemških listih je grozen krik zaradi madjarske krivičnosti. Nameravajo pomadjariti vse nemške šole na Sedmograškem. Dokler so Madjari potujčevali le slovansko deco v šolah, je bilo vse v redu. Nemški listi so jih celo hvalili in obžalovali, da se v naši državni polovici proti Slovanom tako odločno ne postopa. Ko so pa Madjari svojo odločnost pokazali proti Nemcem, je pa tak krik. Sicer pa Nemci nimajo pravice Madjarov pitati z azijskimi barbari, kajti sami jednako barbarsko postopajo na Koroškem in v Šleziji proti Slovanom.

(Bosna in Hercegovina pa sedanje zmešnjave v Turčiji.) Budimpeštanski list „Magyarország“ je izvedel, da je vojni minister odredil, naj se pomnože posadke proti Novemu Pazaru ob srbski in črnogorski meji. Pomnože se čete v vseh bolj izpostavljenih postojankah in na raznih krajih postavijo se nove postojanke. To se zdi vojnemu ministru potrebno z ozirom na dogodbe na Balkanu. V Macedoniji je že vstaja, ki se utegne raztegniti na Staro Srbijo in Albanijo. Bosenski vojaški poveljnik baron Apel je ogledal vse obmejne kraje. Če bode treba, se pošljejo v Bosno in Hercegovino novi vojni oddelki.

Ogled po širnem svetu.

(Poroka italijanskega kraljeviča.) Dne 20. septembra t. l. se poroči italijanski kraljevič s črnogorsko princezino Heleno. Pri poroki bode baje ruski car. Ob kraljevičevi poroki bode kralj italijanski pomilostil več obsojenih političnih zločincev. Te dni je bil kraljevič na Cetinju.

(Ministerska kriza v Bolgariji.) Ze nekaj časa ni pravega sporazumljenja v Bolgariji med knezom in ministri. Knez je v Rusiji obljubil, da se trije častniki, ki so morali ostaviti Bolgarijo, ker so se udeležili zarote proti knezu Aleksandru, vsprejmo v bolgarsko vojsko kot generali. Ministerstvo se je temu odločno uprlo in je dalo svojo ostavko. Knez je naročil Cankovu, da sestavi novo ministerstvo. Cankov bode najbrž vladal po želji Rusije, ki mu je bila dala zavetje. Več višjih bolgarskih častnikov pa misli iti v pokoj, ako se pokličejo omenjeni častniki kot generali v bolgarsko vojsko.

(Na Kreti) traje vstaja dalje. Dne 15. t. m. so kristjani pri Herakleionu otepli Turke in jim vzeli štiri topove, več orožja in streliva. Položaj na otoku je skrajno opasen. Vstaši so sklenili zahtevati angleško pokroviteljstvo. Turki so požgali 300 hiš broječe krščansko selo, katero so pa že bili kristjani zapustili. Vojaškega poveljnika na Kreti Abdulo pašo je vlada odpoklicala in na njegovo mesto poslala Ibrahima pašo. Novi vojaški poveljnik je že bil jedenkrat poveljnik na Kreti, a so se pod njegovim poveljništvom godile take stvari, da so zastopniki velevlastij 1889. zahtevali od vlade, da ga odstrani. Na Kreto je prišel bruški generalni guverner Zihni paša, ki ima obširna pooblastila. Preiskati mora, kakšne so razmere na Kreti in potem priporočiti, kako bi se dal napraviti red. Kristjani se pa nečejo z njim spuščati v pogajanja, ker je mohamedanec.

Dopisi.

Iz Slatine. Gospod urednik, prosim, da sprejmete v svoj cenjeni list sledeče pojasnilo: V 30. številki „Domovine“ z dne 24. julija je v dopisu iz Slatine med druge izdajice všteti tudi gosp. Anton Stojnšek, kakor sledi: „Drugi enaki judež je Stojnšek Anton, kateri misli, da bo mesto njega začel Ludvik Miglič slatino po svetu voziti, ako bo on z nami volil“. Da se možu krivica ne zgodi, ga ne smemo vrejati med druge slatinske izdajice. G. A. Stojnšek je pred štirimi leti volil s slovensko stranko, bi bil pred 2 letoma volil pri okrajnem zastopu v veleposestvu tudi z nami, ako bi se ne bila slovenska stranka vzdržala volitve, in je sam prosil, da ga letos ne volimo več v občinski odbor, kar smo sicer nameravali. G. A. Stojnšek je sicer v prvem volilnem razredu res volil večinoma nemškutarje, pa ne iz sovraštva do Slovencev, kakor so storili drugi odpadniki, ampak nekako bolj iz ne previdnosti, misleč, nam ne more hasniti s svojim glasom, ker bi bili tudi z istim v manjšini, a Slatinčanom, s katerimi je vsak dan v dotiki, se ne zameri. Tudi se ni bal za svoje vožnje, ker ima z deželnim odborom vozno pogodbo, vsled katere mu Slatinčanje ne morejo odvzeti voženj. Zato pa misli več slatinčanskih narodnih volilcev, da je bila sodba nad g. Antonom Stojnškom prehitra in preostra in se prosi, da se tem potom prekliche. G. Ant. Stojnšek pa ostane naš in bo nedvomno v prihodnjic z nami volil, tako se trdno nadajamo.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Na dan 9. avgusta t. l. napovedana veselica se je vršila ob ugodnem vremenu. Mnogobrojno občinstvo je pričalo o narodni zavesti Jurijevčanov, ki so se kljub temu, da jim je zadnje dni toča pobila vse nade, koje so stavili v letošnjo bratev, toli častno odzvali pozivu njih narodno čutečega srca. Prijubljenost taistih pri sosednih župnijah pa pričaja mnogoštevilni gosti. Da ni bilo dragih nam Lotmeržanov, je pač krivo letošnje vreme. Oficijelni del veselice se je vršil povoljno. Le vsled podučnega govora g. Beléta se je bil nekoliko preveč zavlekel. Prepričali smo se, da pri tolikem obisku taka predavanja niso za naše veselice. Pevski del je proizvajal naš domačin Fr. Čirič s svojim mešanim zborom. Smemo

reči, da je vsakega presenetil, ki ve, kake zapreke da se stavijo baš v tem letnem času vajam zbora sestavljenega iz zgolj domačih, kmečkih deklet in fantov. Posebno ponosne smejo biti naše Jurjevčanke na svoje glasove in sposobnosti, ki nam obetajo pri nadaljni vstrajnosti in požrtvovalnosti njih samih, kakor gosp. pevovodje, kateremu gre posebej hvala in čast za njegov trud, obilo užitka pri bodočih priložnostih. No tudi fantje so rešili svojo nalogo. Vendar bodi tudi izražena želja, naj se poprimajo z istim veseljem vbranega petja, kakor pred leti pod vodstvom g. Hauptmana in g. Streleca. G. deklamator in g. tolmač časa primerne pesmi „Zakaj je nastal v brlogu nemir“ sta bila povsem kos stavljeni si nalogi. Zadnji je naglašal poleg narodnostnega vprašanja tudi družabno. Najbolj pričakovana in z največjim navdušenjem sprejeta točka je bila vesela igra „Sila skrivnosti“. Izvrstno sta igrala Ramoveš (g. Fr. Čirič) in Martinek. Le utrujena in splašena miš ni hotela iz skleda! Po končanem oficijelnem delu pa se je razvila živahna prosta zabava. Saj smo imeli štiri pevske zборе na razpolago. Poleg domačih pevcev so kar tekmovali v proizvajanju narodnih in umetnih pesmij vrli Malonedelčani, ljubeznivi Antonjevčarji in dobro znani Kapelčani, tako, da je za napitnice le malo časa ostalo. Še le pozna ura — čez polnoči nas je ločila. Upamo, da ne zadnjokrat.

Iz Ribnice na Pohorju. (Kresovi na čast sv. Cirila in Metoda. Volitev občinskega odbora ribniškega potrjena). Kakor po drugod naše mile Slovenije, kurili so tudi nekateri tukajšnji narodnjaki kresove na predvečer svetih blagovestnikov Cirila in Metoda ter streljali s topiči, da se je razlegalo daleč naokrog po naših gozdnatih in zelenih hribih tja v tiho idilično noč. Zares hvalevredna navada to. Dal Bog, da bi v bodoče tudi drugi slovenski okoličani posnemali ta lepi običaj in dejanski pokazali svetu, da tudi oni časte tista sveta apostola slovanska, ki sta pred več nego tisoč leti našim slovenskim pradedom prižgala luč svete vere, ter jih prva učila v mili njih materinščini moliti in slaviti vsegamogočnega Boga; učila jih pa tudi ljubiti in spoštovati svoj mili rod in prekrasno slovensko domovino. Da, in kako podučljiv izgled nam dajejo naši pridni predniki. Dasi so besneli proti njim krvoločni, kruti Turki in obestjni Grmani, ali popolnoma uničiti jih niso mogli. Junaški so se postavili v bran ter prelivajoč kri in trpeč strašne, nepopisne muke, hrabro ščitili sveto vero, branili, kakor ranjen lev, svoja slovenska tla.

Da, mi pa, da bi prepuščali to, s krvjo naših junaških prednikov napojeno zemljo ne vabljenim tujcem in se pustili njim strahovati? O tega ne in zopet ne! Na svojih slovenskih tleh bodimo sami gospodarji, ter neustrašeno in smelo odbijajmo usiljivo politiko onih, ki so s culo pod pazduho privandrali k nam, se preobjeli in prenapili slovenskega kruha, sedaj pa hočejo s svojimi nadutimi mladiči vred imeti pri nas prvo besedo; hočejo sramotiti in blatiti vse, kar je slovenskega. Pred take sramotilce stopimo ponosno na noge; pokažimo jim, da smo vredni nasledniki naših slovenskih pradedov, ter da se ne sramujemo naše slovenske matere, katera nas ni izgojila za to, da bi z nami zapovedovali taki tuji ošabneži, ampak da bi kot Slovenci uživali iste pravice, kakor druge narodnosti. Ponos naš bodi naše slovensko ime!

Volitev občinskega odbora ribniškega, ki se je vršila dne 13. svečana t. l. in proti kateri so „fortšritlerji“ vložili priziv, ker so hoteli najti dlako v jajcu, je bila od c. kr. namestnije v Gradcu potrjena in odobrena. Da ni moglo drugače priti, to smo mi Slovenci že naprej vedeli. Le „fortšritlerji“ so se veselili, da bo volitev razveljavljena in njim na ljubo ovržena; ali delali so račun brez krčmarja. Slavna c. kr. namestnija ni našla pri slovenski stranki nikake nepostavnosti in „fortšritlerjem“ pa je „prifortšritljal“ iz Gradca namesto veselih nadej sramoten — poraz. Ja, da ste videli, gospod urednik, tisti večer te ultranemške junake, kako so bili poparjeni! Prav tako, kakor če poliješ cucka z mrzlo vodo.

Ta potrditev odbora od sl. c. kr. namestnika je pa je tudi neovržen dokaz, kako neresnična so bila poročila in natančevanja, s katerimi je lažnjivi dopisun zalagal po volitvah bralce „mariborčanke“.

Nekaj pa se, dragi rojaki, lahko učimo od postopanja nasprotniške kliše: namreč odločnosti. Glejte, kako se ti Posilinceci odločno postavijo v bran, da bi nas premagali. Istotako dosledni bi morali tudi mi biti, kadar se gre za naš: „Krst častni in svobodo zlato“. Torej proč s to malomarnostjo, brezbriznostjo, proč z ono kletko nesloga! Bodimo vselej jedini in složni, kadar se gre za svete naše domovinske pravice. Jeden za vse, vsi za jednega. Na tak način bo zmaga vedno naša. To skupno delovanje pa bo razvedrilo tudi nasprotnike, da si ne bodo upali pri vsaki priliki kazati nam svoje polžev rožičke.

Pa tudi gesla „Svoji k svojim“ se odločno poprimimo. Ne nosimo svoje s krvavimi žulji pridlane novce v take prodajalnice, v take krčme, katerih lastniki nam pri vsaki priložnosti nasprotujejo ter nas imajo za bebasto „bindšarje“. Torej pokažimo jim, da nismo tako neumni, kakor si oni domišljajo.

Od koroške meje. (Kdo more postati deželni šolski nadzornik?) Kdor vestno opazuje vse spremembe na naših ljudskih in srednjih šolah, kjer stanujemo Slovenci, zapazil je v teku nekaterih let, da oddaje inšpektorska mesta za naše ljudske in srednje šole „nemški Schulverein“, čegar centrala in merodajni krogi so v Berlinu. Namen tega društva je vsakemu znan, kdor pozna našega zloglasnega „prijatelja“ Bismarcka. Da je pa zgoraj postavljena trditev resnična, to nam dokazujejo konkretni slučaj. Sedanjega inšpektora za ljudske šole na južnem Tirolskem G. Stangerja pozna vsa inteligenca na Kranjskem dovelj, kako je bilo njegovo delovanje na novomeški gimnaziji, kako njegovo življenje. On je ustanovil „Ortsgruppe nemškega Schulvereina“ v Novem mestu in se trudil po celi Dolenjski za razširjenje tega društva. Plaćilo za njegovo schulverein-sko delovanje je bilo, da je postal deželni šolski nadzornik. Drug slučaj. Znani profesor Linhart pri ljubljanskem učiteljskem, kateremu je dal deželni šolski svet kranjski spričevalo, da še za ravnatelja učiteljskega ni sposoben, kajti on ga niti v terno postavil ni, postal je deželni šolski nadzornik za ljudske šole na Štajerskem, ker ni bil samo on najdelavnejši ud nemškega „Schulvereina“ ampak tudi njegova nežna stran je beračila po celi Ljubljani za prusko društvo. Tretji slučaj „in spe“. Na Koroškem hoče deželni šolski nadzornik za ljudske šole postati Peter Končnik, ravnatelj celjske gimnazije, čegar zasluge za nemški „Schulverein“, za nesramni institut Windbichlerjev v Celji in za nemški „Studentenheim“ v Celji so Slovencem na Štajerskem dobro znane.

Torej kdor hoče postati deželni šolski nadzornik, mora najpoprej biti ud nemškega „Schulvereina“ in za prusaštvo delati, vse druge lastnosti ne pridejo v poštev. Potemtakem bode se tudi v prihodnje na Koroškem skrbelo za brezboštvo in prusaštvo.

Narodno-gospodarske novice.

Vsem hmeljarjem!

Bliža se čas hmeljske kupčije in radovedno vže sedaj ljudje povprašujejo: Kako bode letos s hmeljem in kakšno ceno da bode imel? Na ta vprašanja še danes nihče odgovora dati ne more. Vendar se pa lahko reče, da letos hmelj ne bode kaj posebno drag.

Hmeljarsko društvo si šteje v svojo dolžnost, da tudi letos opozori hmeljarje na tri napake, ktere se vsako leto ponovijo in ktere so deloma krive, da pride naš hmelj vedno bolj ob dobro ime in da je njegova cena vedno slabša.

Prva napaka je, da ljudje vse preveč ne-prodanega hmelja pošiljajo v Žatec in Nürnberg — v komisijon, kakor pravijo. Hmeljski barantavci in kupci pa, ko vidijo toliko nakopičenega hmelja, se veselijo in si mislijo, kaj nam je treba še hmelja iskati — vsaj ga imamo tu zadosti — se med seboj zmenijo in določijo ceno po lastni volji. Vse drugače bi bilo, ako bi kupci

prisiljeni bili, da pridejo v naše kraje in da kupujejo hmelj na domu hmeljarja. Da pa bodo ti videli, kako se hmelj v Nürnbergu plačuje, ukrenilo je hmeljarsko društvo, da bode na rotovski hiši v Žalci na črni tabli zapisana cena hmelja, ktero bode društvo telegrafičnim potom dobivalo vsaki drugi ali tretji dan in sicer začenši od 1. septembra — tako dolgo, kakor bode potreba.

Druga napaka je, da ljudje hmelj ali pre-zgodaj — ali pa prepozno obirajo in da ga na solncu posušé. V sušilnicah ali v senci posušen hmelj mora biti lep zelen — ne pa bleskav in rujav. Prevelike in dolge bučke naj se posebno nabirajo ali pa naj se pusté na hmeljevki. Kedor v tej zadevi ni popolnoma podučen, pa naj vpraša.

Tretja napaka je pa, da se hmelj premalo čisto obira. Hmeljeve bučke morajo biti posamezne — ne po 5 ali 6 v grmušnih skupaj in vsaka bučka naj bi imela 1 cm dolgi pecelj ali stingl. Lepo, čisto blago mora biti tudi brez hmeljevega perja in drugih smetij.

Konečno še nekaj v pojasnilo. Kedar je hmelj drag, takrat ga ljudje prav skrbno in čisto obirajo, kedar pa je dober kup, takrat pa prav površno — in to je velika pomota. Kedar je hmelj drag, takrat ga lahko prodaš in če je tudi poln perja in smetij in če so bučke zelene ali bleskave, 2, 4 ali 6 cm dolge, to je vse eno; vse gre v denar. Ravno nasprotno pa je, če je hmelj dober kup. Takrat se pa še malo slabše blago prodati ne da.

Hmeljarji, držite se teh nasvetov in ne bode vas grivalo.

V Žalci, dne 16. avgusta 1896.

Društveno vodstvo južnoštajerskega hmeljarskega društva.

Dr. M. Bergmann m. p.
nač. namestnik.

Anton Petriček
tajnik.

(Namizne hruške in jabolka) bodo lepše, ako se bolj izpostavijo solncu, kedar popolnoma dorasto. Ob oblačnih dnevih naj se torej potrga listje, ki sadje pokriva. To je posebno priporočati tistim sadjerejem in vrtnarjem, ki tako sadje prodajajo. Lepše barve če je sadje, lažje se proda.

(Bodi varčen z deteljo.) Če bodeš s krmo varčeval, pa jo bodeš imel v sili. Posebno govedam ne dajaj toliko detelje, kolikor bi jo pojedli mogla, temveč le toliko, da ostanejo rejena. Zlasti deteljo pomešaj mej slamo in vse to zrezuj v rezanico, da mora živina slamo in deteljo hkrati jesti.

(Drevesa) deblo, ki so na samem, navadno hitro rasto, a baš zaradi tega običajno niso posebno dobra. Ostane rado premeško.

(Plevanje osata.) Kadar se osat pleve, se ne sme samo rastlino pri zemlji ostrgati, temveč se mora posebno na to gledati, da se izdere korenina. Če se plevel odtrga pri tleh, korenina takoj nova stebila poganja. Za to je dobro rabiti posebne ozke dolge železne lopatice z lesenim ročnikom.

(Krmljenje žrebcev.) Žrebce naj se vse leto daje blizo jednaka krma. Samo, kadar se spuščajo, jim dajaj nekaj več krme. Ne sme se pa nakrat začeti žrebce dajati več krme, ker to prouzroči težko prebavljanje. Mora se to polagoma zvečevati porcijo in ravno tako zopet zmanjševati. Če pa žrebec preveč odebeli, ni dosti vreden za plojenje. Najboljša krma za žrebca je gotovo oves. Poleg ovsa naj se pa žrebce daje tudi dobro seno.

(Posneto mleko) je jako dobro za peko kruha. Če se vzame posneto mleko namesto vode, je kruh mnogo tečnejši. Tak kruh je posebno dober za otroke. Tak kruh je tudi jako okusen.

(Osat — krma za konje.) Osat je dobra krma za konje. Posebno na Angleškem pomladi dajo mnogo osata konjem. Konji osat radi jedo, če tudi bode. Konji so tudi jako zdravi, ako jedo osat. Ta plevel namreč pospešuje prebavljanje. Na Angleškem ne dajo konjem osata le kmetje, temveč ga tudi v mestih za konje kupujejo in to celo za vojaške konje. Osat je vsled tega v Angliji včasih še precej drag. Kmeti pa imajo dvojen dobiček. Ker se osat dobro proda, ga skrbno poruje po njivah. Na njivi se znebi škodljivega plevela, za osat pa so denarji dobri.

(Proti mišim.) Neki trgovec z žitom se je prepričal da preženeš miši iz žitnice, ako nabereš divjih kamelic in jih deneš na tla v žitnico. Miši ne morejo prenašati duha te rastline. Tudi iz hlevov s to rastlino spraviš miši.

(Rešitev konj pred ognjem.) Težko je spraviti konje iz gorečega hleva. Konj ne gre ven, ko mu skozi vrata sveti se ogenj. Najložje ga iz hleva spraviš, ako ga okomataš ali pa osedlaš. Ravno tak vspeh dosežeš, ako konju zakriješ glavo z mokro vrečo ali pa mokro plahto, da ne vidi ognja.

Razne stvari.

(Visoka starost.) Dne 10. t. m. je spolnil kmet Marka Flitak v Kokošincih na Gališkem 109 leto. Starec še ni bil nikdar bolan v svojem življenju. Imel je deset otrok, katerih je osem še živih. Najmlajši sin ima 60 let.

(Umrli tovarnarja.) Dne 26. julija t. l. je umrl največji tovarnar za svinčnike v Avstriji Hardmuth, drugi dan je pa umrl največji tovarnar za svinčnike v Nemčiji baron Faber v 80. letu. Pač čuden slučaj, da sta ta dva tovarnarja tako hitro drug za drugim umrli.

(Umor pred sodiščem.) V Rademiru v Rusiji sta bila te dni pred sodiščem roparja Federovič in Novak. Proti njima je zlasti pričal neki Monšak. Roparja ga pred sodiščem napadeta, ga pretepa in Novak je iz žepa izvelkel nož in Monšaka zaklal, da je bil takoj mrtev. Le s težavo so zmagali roparja in jih uklenili.

(Preganjanje Italijanov.) V Curihu v Švici sta dva italijanska delavca ubila jednega domačina. To je pa hudo razburilo domače prebivalstvo. Napadlo je italijanske gostilnice, v njih vse razbilo. Hotelo je pobiti vse Italijane. Več razsajalcev so zaprli. Ljudje so pa napali ječe in hoteli zaprte tovariše osvoboditi, kar se pa ni posrečilo.

(Velik vihar) bil je dne 27. julija t. l. v Parizu in okolici. Podiral je dimnike, drevesa in brzojavne drogove. Železnice morale so vstaviti voznjo, ker so drevesa in brzojavni koli ležali čez progo ter zapirali tir. Jeden zrakoplov je počil. Jeden zrakoplovec se je ubil, drugi si je zlomil nogo. Koliko je škoda vihar napravil, se še sedaj preceniti ne da, ker je bil jako razširjen.

(Strašno vročino) imeli so zadnje dni v Italiji. V Palermu na Siciliji je bilo na solnci 53° in v senci 45° gorkote. V Rimu je kazal toplomer 36° gorkote.

(Velikanska povodenj) je pokončala mestece Elzano v Srednji Ameriki dne 29. julija. Samo 15 hiš je ostalo. Škode je milijon dolarjev. Škoda je zaradi tega še razmeroma majhna, ker so v Srednji Ameriki hiše jako slabe in mnogo ne stanejo.

(Velika tatvina) Na progi Ostende-Pariz je bilo te dni iz poštnega voza ukradenih za 250.000 francoskih, ruskih in avstrijskih vrednostnih papirjev.

Koledar.

Sobota (22.) Timotej, muč. Hipolit, škof. — Nedelja (23.) 13. pobink. Srce Marije; Filip B., sp. — Ponedeljek (24.) Jarnej, apostel; Ptolomej, škof, muč. — Torek (25.) Ludovik (Ljudevit), kralj. — Sreda (26.) Cefirin, Gebhard. — Četrtek (27.) Jožef Kalist, Natalija. — Petek (28.) Avgustin, škof. — Polna luna dne 23. ob 8. uri 10 minut dopoldne.

Sejmi

Dne 24. avgusta na Laškem, v Arvežu, pri Sv. Duhu na Stari gori, v Čmureku in Velenju. Dne 26. avgusta v Ljubnem. Dne 28. avgusta v Celju.

Loterijske številke.

Trst 14. avgusta 1896: 23, 81, 45, 44, 54
Linc " " " 65, 43, 35, 45, 12

Javna zahvala.

Dne 6. julija t. l. pogorelo mi je, moje pri banki Slaviji zavarovano, gospodarsko poslopje. Kakor vsak ponesrečen bil sem v nadlogi, iz katere mi je imenovana zavarovalna družba pomagala s tem, da sem dobil od nje že 3. avg. t. l. celo zavarovalnino in vrh tega še 20 gl. za gasilce.

Za ta plemeniti čin zahvaljujem se imenovani banki iz vsega srca, priporočaje jo vsakemu posestniku. Sv. Jurij ob Taboru, dne 10. avg. 1896.

Blaž Brišnik

Potrjuje za župana
Ant. Lukman.

Karol Vanič v Celji

prodaja močne težke Tarpaulin hmeljeve žaklje po 1 gl. 6 kr.

(174) 3-1

Odhajajoč iz Celja pozdravljam v
svojem in svoje soproje imenu vse svoje
prijatelje in znanke, s katerimi se nisem
mogel osebno posloviti. (170) 1-1

V Celji, dne 14. avgusta 1896.

Dr. Konrad Janežič.

Lepo posestvo

pod ugodnimi pogoji na prodaj, z lepim zemljiščem
okoli štiri orale obsegajočim, leži v Hrušovci nad
Anderburgom pri St. Jurju ob južni železnici, poleg je
zidana hiša s prostornim hlevom. Vse v najboljem stanu.
Več pove posestnik sam.

Janez Pustet
(171) 1-1 St. Jurij ob južni železnici.

Prostovoljna prodaja.

Lepa, velika kmetija najbolj obdelana, h kateri
spada 75 oralov zemlje in leži med St. Jurjem ob južni
železnici in pa Ponikvo ob glavni cesti; poslopja vsa v
najboljem stanju, je radi smrti prostovoljno za prodati.

Tudi se s hišo in gospodarskimi poslopji lahko
kupi samo polovico kmetije, komur bi se zdela cela
kmetija preobširna. Posebno se opozarja, da v istem
zemljišču leži obilica kremenca („Kies“), ki se v bližnjih
tovarnah drago kupuje. — Več se izve pri gospodu F.
Fraunseisu v St. Jurju ob juž. železnici (152) 9-6

V najem želim vzeti gostilno, posebno
bi mi ugajalo, ko bi bila
poleg še mesnica. Pogodba
bi morala biti vsaj na tri leta. Ponudbe prosim pod
naslovom.

Ivan Zemljak,
(163) 3-3 Šalska vas pri Kočevju. (Kranjsko).

Kovačnica z lepim stanovanjem,

kjer se že od nekdaj opravlja ta obrt, poleg okrajne
ceste je takoj za oddati v najem.

Najemnik, koji mora biti preskušen v podkovanju
konj, naj se oglasi pri upravnistvu tega lista. (162) 3-3

Milan Hočevar

trgovina špecerijskega blaga

v Celji, Glavni trg št. 10

nasproti farne cerkve

Priporoča

častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljajoč dobre in cene postrežbe.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovca v Celji

kupuje vsakovrstno sadje, kakor: črešnje, ma-
relce, breskve, hruške, jabolka, divji in pravi
kostanj itd.; deželne pridelke, n. pr.: kumna, fižol,
bučna zrna, maline, belice (Preiselbeer), ko-
noplje, malinsko štopo, suhe gobe drobno na-
rezane, želod, knoper, i. t. d. cvetje in rastline:
lipovo cvetje, bezgovo cvetje, bezgovo gobo,
tisoč rože, kamilice, drobno na štiri ogle nare-
zane mlado hrastovo skorjo, i. t. d. vse lepo
spravljeno in posušeno plača po najdražjih
cenah. (135) 52-8

Anton P. Kolenc

trgovca v Celji

„Pri dobrem pastirju“!

Otročja obleka od 1.50 — 7 gld.

Prva in največja spodnjestajerska

zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19

priporoča svojo veliko zalogo

nepremočljivih plaščev = havelok

raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke

vsake velikosti in kroja, po le mogoče

nizki ceni.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v teku treh dni iz najbolj priznanega an-
gelskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49) 43-1

Plašči = havelok od 7-14 gld.

Brzjavni naslov: Nasko, Celje.

Viktor Nasko

mizarski mojster

v Celji

Gospodske ulice

(Herrengasse) št. 24

Priporoča svojo veliko zalogo lesenih in
kovinskih mrljskih rakev ali krst. (147) 25-

Po nizki ceni.

Akviziterje

za požarno in življensko za-
varovanje proti stalni plači
in upravnini sprejema pri
nas dobro znana in razširjena
zavarovalnica. Ponudbe naj se pošiljajo na upravnistvo
našega lista pod naslovom: „Akviziter“. (173) 3-1

Kmetijske stroje:

sadne in grozdne mline, stiskalnice s trajno
delujočim dvojnimi in pritisk vravnajočim
tlačilom, slamoreznice, ročne mline za žito
(s kameni), geple, travniške brane itd. po-
pravlja, izdeluje in iz zaloge

— po najnižjih cenah —

prodaja trdka:

Pehani, Lorber & dr.

tovarna strojev in livarna v Žalcu pri Celju.

Dalje prevzame v izvršbo vse v strojno
in livarsko stroko spadajoča dela, posebno
za žage in mline, za hmelne sušilnice itd.,
prodaja razne stvari lastnega proizvajalca iz
zajemčeno najboljšega železa, ka-
kor: vlitve kotle, stopnjicaste in navadne
rošče, razne plošče, možnarje, železne ograje,
uteže za ure itd. itd.

Vsi izdelki so solidno izvršeni, po-
strežba je točna in najprijaznejša, a cene
nižje kot povsod drugod. (142)

Za vsak stroj in vsako delo se jamči.

Primerna birmanska darila

priporoča

Fran Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in
zlatih žepnih ur ter velika izbor stenskih ur;
zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravlja izvršjem natančno in dobro z jamstvom.

Ceniki zastoj. (141) 26-

Edina slovanska posredovalna trgovina za hmelj

Kristjanska trdka. Kristjanska trdka. Kristjanska trdka.

Vencelj Valoušek

Žatec na Češkem

se priporoča južnoštajerskim

p. n. hmeljarjem za prodajo

njihovega hmelja na žatec-

kem trgu in zagotavlja naj-

boljo in najvestnejo postrež-

bo. Na vsako vprašanje se

radovoljno v slovenskem, v

češkem ali nemškem jeziku

odgovori. (172) 6-1

Edina slovanska posredovalna trgovina za hmelj

Kristjanska trdka!

Posredovalna trgovina za vsakovrstni hmelj

Franc Jos. Lehrl

Žatec, Češko, (v lastni hiši)

se priporoča p. n. štajerskim hmeljarjem za
prav mnogoštevilne pošiljatve dobrega in le-
pega hmelja, ter zagotavlja najboljšo in naj-
poštenjšo postrežbo. (167) 6-1

Kristjanska trdka!

Cementne izdelke,

kakor: cementne plošče vsake barve in
velikosti za tlak cerkev, hodnikov pod-
stenj i. t. d. stopnice, cementne cevi v
devetih velikostih od 12 cm do 60 cm v premeru.
cementne krovne plošče z dvojnima zareza-
ma (Doppelfalzziegel), nagrobnike, ter vse drugo,
kar se je dozdaj le iz kamena izdelovalo, izdeluje
trpežnejše, lepše in cenejše iz cementa

Josip Mursa

sprejema naročila, ter razpošilja izdelke na
Kraju pri Ljutomeru in Središča na j. ž.
Prevzema tlakanje cerkev in kanalizovanje
s svojimi cementnimi cevmi.

V teku 4 let, položil sem svoj cementni tlak
v osem cerkev, v mnogo novo zidanih šol, v vile
in letoriska in tudi v kopališču v Radinčih, v
grajščini viteškega reda pri Veliki Nedelji in
drugod; s svojimi cementnimi cevmi zalagam
skoro izključno vse okrajne zastope in občine na
Spodnjem in Srednjem Štajerskem.

S spoštovanjem se priporočujem

(151) Josip Mursa.

SVETA DRUŽINA

ali
molitvenik

v rabo

občni bogoljubni družbi
krščanskih družin

na čast

svete družine nazareške

Obsega pojasnila in določbe
in vse navadne molitve

Z dovoljenjem
prečasitvega škofjstva tržaško-koperjskega
v Trstu, spisal

P. Hrizogon Majar

O. S. F.

Založil in prodaja Dragotin Hribar
v Celji.

Cena

v usnje vezani knjigi z zlato
obrazo 1 gld. 20 kr., v usnje
z marmornato obrazo 1 gld.,
v pol usnje 80 kr.

Molitvenik obsega 32 pol ali
510 strani.

Ta molitvenik je namenjen za
ude družbe svete družine nazareške in
vse pobožno ljudstvo. Nobena kršćan-
ska družina naj bi ne ostala brez tega
molitvenika.

Prekupi dobé popust